

— பண்டாரியாவெளி —

ஸ்ரீ மாரியம்மன் காவியம்

இயற்றியவர்கள்:

ஞா. அலையப்போடி (ஜே.பி.)

அ. கந்தசாமி

பண்டாரியாவெளி

ஸ்ரீ மாரியம்மன் காவியம்

1. சீர்கொண்ட செந் நெல்வயல் வாவிபிடை சூளவகு
 தெரிவையர்கள் கற்பு நெறி தவறுதிருக்கும்
 பேர்கொண்ட பண்டாரியாவெளியிலுறை கின்ற
 பெருமை செறி மகமாரியம்மைதன் புகழை
 ஏர்கொண்ட செந்தமிழ்க் காவியம் பாட
 ஏழையடியேன் மனதிருந்து ரெட்சிப்பாய்
 கூர்கொண்ட கோகுடை பாணைமுக வள்ளவே
 கூறுதமிழிற் பிழை பொறுத்தருளு வீரே.
2. அருள் பெருகு கரிமுகவன்தன் கிருபையாலும்
 அன்பு செறி முருகவேள் தன்னருளினாலும்
 பெருமை செறி யாடரவு நதிசூடுகின்ற
 பேசரிய ஈசரிட தன் கருணையாலும்
 கிருபை செறி மகமாரியம்மை புகளோதக்
 கீர்த்தி செறி மாலயனும் மாதுலெட்சுமியும்
 அருமைசெறி நீர்பெருகு வாவிபிற் பூத்தவெண்
 மவரிலுறை வாணியும் வரமுதவு வீரே
3. வரமுதவி மாதமும் மாரியது பொழிய
 வயலிலுள பலபயிர்கள் நிலமது செழிக்க
 கரையுதவு வாவிசுளில் நீர்நிறைய வேநல்ல
 கழுகிணை நல்கதலி காய்கனிசுள் சொரிய
 நிரைநிரையதாக வளர் தெங்கிணை மாபலா
 நீழ்புவியிலுள்ள நல்மானிடர் செழிக்க
 வரையெடுத்த தேமழை தடுத்தவன் தங்கையே
 மகிழ்வி னெடு நற்கருணை தந்துரெட்சிப்பாய்.
4. தந்து ரெட்சித்தருளி நிந்தை செய்யாமலே
 தலமுழுதும் நெற்பயிர் செழித்து மிகவிளைய
 கந்தமிகு தாமரைப் பொய்கையொடு மற்றும்
 கயல்பாயு மேரிமடுநீர் நிலைகள் நிறைய
 நொந்து வருபவையிர்கள் சந்தோஷமாகவே
 நோயின்றி வாழமழை நீயருள வேணும்
 அந்தமுள் பண்டாரியாவெளியிலுறைகின்ற
 அழகுசெறி மகமாரியான மாதாவே
5. மகமாரி திரிகுலி வடிவழகிணை
 மாயவன் தங்கையென வந்துதித்தவளே
 புகளான ஈசரிட பங்கமர்ந்தவளே
 பூவைமக மாரி யென்றவதரித்தவளே
 இகளாமலுன்னடி நினைத்த பேர்க் கெல்லாம்
 இடையூறு வாராதிருந்து காத்தவளே
 புகளான பண்டாரியா வெளியிலுறைகின்ற
 பொற்பு மிகுகற்புடைய பூவை மாதாவே

6. புவையர்களாடவர்கள் பாலகரீகள் புவியிலுறை
பூகரீகள் கவிவாணர் மறை யோதுவேரீகள்
தாவரமதான புற்பூண்டுடன் காவினுறை
தரணி புகழ் வேள்முதலான மிருகங்கள்
மேவரிய கோதையே உன்னருள் சுரந்து
வினையொன்று மணுகாது காத்து ரெட்கிப்பாய்
பாவலரீகள் புகழ்கின்ற பண்டாரியாவெளிப்
பரிவு செறி கோயிலிலமர்ந்த பத்தினியே
7. பத்தியொடு நித்தம் நினைப்பவரீகளிடரகலப்
பரிவுசெறி செந்செள் வயல் குறைவின்றிவினைய
குத்திரம் செய்து பெண் கற்பழித்தோர்களொடு
கொலைகளவு வஞ்சகம் பொய்யுரைப் போர்க்கும்
சித்தமதிரங்கி வினை நோயகற்றிடுவாய்
செப்பரிய பூனூர வழகுடைய மின்னே
முத்தியொடு பண்டாரியாவெளி யமர்ந்து
முவரொடு தேவர் புகழரிய பெண்ணரசே
8. பெண்ணென்று மாநாகரீ மகளென வுதித்து
பேர்பெரிய கூடல் மதுரா புரியெரித்து
விண்ணென்று பூதலத் தோர்க்க் கருளளித்து
மேதினியிலொரு குறை விலாது காத்தவளே
வெண்ணுற்ற திருநீறு வேப்பநற் குளையும்
மேவு பண்டாரியா வெளியையு முகந்து
பொண்ணென்று செந்நெல் வயல் வினையவேகருணைதரு
பூவையே பேச்சியென வாழுமுத்தரியே
9. வாழவரு மானிடரீகள் நீழ்புவியில் நெற்பயிர்கள்
வாசமுறு தாமரைகள் வர்ழையொடு கமுகு
குழ்புவியிலே மயில்கள் கூவுகயிலாடத்
துய்யநறை தனையுண்டு வண்டினம்பாட
மேமெயொடு தனித்தாரை குளலோசையும் கேட்டு
மேவு தலமென்று பண்டாரியாவெளியில்
ஆழ்கடலிலே துயில்கொள் மாயனிட தங்கையென
அழகுசெறி கோபுர மமர்ந்த மின்னூனே
10. மின்னுற்ற பொண்ணழகு மினிய சிறுதுதலும்
வீசுகர மீதிலணி யோசைச் சிலம்பும்
பொண்ணுற்ற நற்பீரம் போடு திருநீறும்
புகலரிய துகிலுடையுமினிய சிறு விழியும்
பொண்ணுற்ற கைவனையல் மோதிரம் காலாளி
புனுகு சவ்வாது நற்பொட்டழகுமுடைய
கன்னியே பண்டாரியாவெளி யமர்ந்து
கருதரிய பேச்சியென மேவுமயிலாளே

11. மேவுமயில் கூவுகையில் தாவிவினையாடவும்
 விறுபெறு செந்நெல் வயல் மேவிநித மோங்கவும்
 தாவிவருமடியவர்கள் உன்பெருமை பாடவும்
 தையலர்கள் சூழ்ந்து நற்சாய்மரைகள் வீசவும்
 ஆவியுள்ளவுவரை நோய்பிணியகற்றவும்
 அடியவர்களுள் பூசைசெய்து கொண்டாவும்
 மேவுபண்டாரியா வெளிநல்ல தலமென்று
 விந்தை யுடனேயமந்திட்ட பொற்சூழலே

12. பொற்குளையுமிருவினியுமனைய சிறு முகமும்
 பூவையே யுன்னுடைய பொழிலழகு காநில
 கத்தோடு மதிநுதலிட்ட நற்பொட்டும்
 கண்டசரமுந்தண்டை கிண்கிணியனைத்தும்
 உற்றவடியுடையதொரு மகமாரியம்மனே
 ஓதரிய கோதாரி தானகற்றிலோய்
 வெற்றிபெறு பண்டாரியா வெளியமர்ந்து
 மேன்மைசெறி செல்வம் தழைக்கவருளம்மா

13. அம்மா நீ மலையரசன் மகனென வளர்ந்து
 அரனாடப்பாக மீதினிலமர்ந்து
 செம்மையா யறுமு்களையின் றெடுத்தவளே
 தேசமதி வேயிடையர் சேரி காத்தவளே
 மும்மாரி பொழியவே தேசம் சிறக்க
 மோசமுறு செந்நெல் வயலானது செழிக்க
 உண்மையாய் நற்கருணை தானருளலேணும்
 உலகு புகழ் பேச்சியாயுகந்த பத்தினியே

14. உகந்து பண்டாரியா வெளியினிலுறைந்து
 ஓதரிய வெப்பினோடு காமானை சூலை
 பகரரிய கண்ணோய்கள் காய்ச்சல் தலையிடிகள்
 பாண்டுடன் வருபினிகள் கயரோக முதலாய்
 வகையான வாதமொடு பித்தம் சிலற்பனம்
 மானிடர் தமக்குவரு பல வியாதிகளும்
 நிகளாமலே கார்த்து ரெட்சிக்க வேணும்
 நீழ் புலியிலே யுறைந்திட்ட மாதாவே

15. மாதா உனக்கு மனமேழையடியேனிடம்
 வைத்து நற்பாடல் தனிலுள்ள பிழையாவும்
 தீதின்றியே பொறுத்தாழ நினையம்மா
 செப்புதன மருஷமிரு பொற்பதத்தாளே
 வேதமுதல் வேளமுகமாகவே பண்டுசெறி
 வீசுகினை வம்மியடி வீற்றிருந்தோனே
 ஆதாரமான நற்பாடல்தனில் வருகின்ற
 அரிய பிழைதான் பொறுத்தாழ நாயகனே

16. ஆளவே பண்டாரியா வெளியமர்ந்த
 யானைமுக வள்ளல் பதம் வாழி மங்களமே
 நீழ்கடவிலேதுயில்கொள் மால் மகுகளை செவ்
 வேல்முருகர் தன்பதம் வாழி மங்களமே
 தாழ்வயலிலே செந்நெல் வாரியது பொங்கத்
 தாண்தோன்றுமப்பதம் வாழி மங்களமே
 ஊழிவினை கோதாரி வாராது காக்கும்
 உலகுபுகழ் மாரிபதம் வாழி மங்களமே

17. மங்காத மலரிலுறை வாணிபதம் வாழி
 வடிவான வள்ளி தெய்வானையும் வாழி
 பொங்கரவ நஞ்சுண்ட கண்டரது பாதமும்
 பூவை உமையாமுடன் வாழ்க மிகவாழி
 சங்கினொடு தவில்தாரை குளலோசை யதிரும்
 தகைமைசெறி கோயிலும் வாழ்க மிகவாழி
 தெங்கோங்கு பண்டாரியாவெளியிலுறைகின்ற
 ஸ்ரீ முத்துமாரி பதம் வாழ்க வாழியதே.

முற்றிற்று.

கும்மிப் பாடல்

1. போளன பண்டாரியாவெளி மேவிய பெண்ணரசி மகமாரி தன்மேல்
 சீரான கும்மிதான் பாடுதற்குத்துணை செய்குவாய் வேளமுகத்தோளே
2. வேளமுகத்தோனடி தொழுது மலர் மேவிய வாணி பதம் போற்றி
 நாமும் மறவாமல் மாரிதன் பாதத்தை நாடிக் கும்மியடியுங்கடி
3. நாடியகோபுர விதியிலேசனம் கூடிய கூட்டத்தின் வேடிக்கைபாரி
 தேடிநறுமலர் சூட்டுங்கடியம்மன் சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி
4. கொண்டலசையும் குயில்கூவும் நல்ல கோலமாய்
 வாழை குலை சொரியும்
 பண்டாரியாவெளி மேவிய அம்மனைப் பாடுங்கடி புகழ் குடுங்கடி
5. குடியமானையும் தண்டைசிலம்பும் துலங்குதுதோடு மிலங்குது பார்
 தேடிய கோயிலுறைந்திட்ட அம்மனைத் தேற்றிக் கும்மியடியுங்கடி
6. கும்மியடி பெண்கள் மும்மாரி பெய்யவே கோலமாகத்தலம்
 நான் செழிக்க
 செம்மையதாகவே நெந்நெல் விளைத்திடத்தெரிவைமேற்
 கும்மி பாடுங்கடி

7. தெரிவைமாதரே வாருங்ஃடியம்மன் சிறக்கும் சந்னிதி பாருங்கடி வரிசையாய் நின்று மாரீதன் பாதத்தை வாழ்த்திக் கும்மியடியுங்கடி
8. வாழ்ந்திடும் மானிடர்தாண் சிறக்க நல்ல மங்கையர் கற்பு நிலைசிறக்க கூர்ந்தருள் தந்திடும்மை தன்பாதத்தைக் கும்பிட்டுக்கும்மியடியுங்கடி
9. சூப்பிட்டுநாங்கள் டண்நீட்டுவோமெங்கள் கோதை மாதாவேயுனைத் தொழுவோம் நம்பிக்கையாக வரந்தருவாயென்று நாரியைப் போற்றியடியுங்கடி
10. நாரியே பண்டாரியாவெளி மேவிய நாயகியாஸீட பொற்பாதம் சீராய் நின்ற நிலைபார்த்துப் பெண்கள் சேர்ந்து சும்மியடியுங்கடி
11. சேருங்கடி புசும் பாருங்கடி யெங்கள் செப்பவொண்ணாமனோன் மணியை பாருங்கடி மலர் சூட்டுங்கடிபர மேஸ்வரிதாழைப் பணியுங்கடி
12. தாளிற் சிலம்பு நற்றண்டயுடன் கையிற் தங்கவளையல் கிலுகிலுக்க கோளிற்துளசி தரித்தவன் தங்கையைத் தொழுது சும்மியடியுங்கடி
13. தொழுதுவணங்கித் துதித்திடவோமெங்கள் துர்க்கையம்மா பிழைதான் பொறுத்து அழகுடன் பண்டாரியாவெளியோங்கிட அம்மை தன்பாதம் பணியுங்கடி
14. பாதம்படவே நடந்து மதுரையிற் பாண்டியன் தன் மீண்டெடுத்த கோதை மகமாரிடம்மைதன் பாதத்தை கொண்டாடிக்கும்மியடியுங்கடி
15. கொண்டாடிவம்மிமரத்தடி தன்னிற் குடிகொண்டவேளமுக்கத்தோனே பண்டாரியாவெளி மேவிய அம்மைதன் பாடலிலுள்ள பிழைகளெல்லாம்
16. எல்லாம் பொறுத்துக் குறைதனிப்பாய் நல்ல ஏகாந்த வெண்மலர் தன்னிலுறை பொல்லாங்கொன்றையும் வராதுகாக்கும் பூலோக வாணிபகம் போற்றி
17. போற்றி மகமாரிதான் போற்றிலேனம்போல் முகத்தோனே பதம் போற்றி போற்றியே புன்சினமியிலேறுகின்ற பூசுரன் பொற்களவ்தான் போற்றி
18. தான்தோன்றுமப்பர்பதம்வாழிநாக தம்பிரான்வாழி தலம் போற்றும் தென்கதிர்காமதனிலுறைகிறை தேசிகன் தன்பதம் வாழியதே
19. வாழி பண்டாரியாவெளியும் நல்ல வாய்ப்புற கோயில் மிகவாழி வாழி மகமாரி அம்மைதன் பூங்களல் மாநிலமெங்களும் வாழியதே.

முற்றிற்று.

✻ வணக்கம் ✻

இயற்றியவர்கள்:

அ. சுந்தரம், ஞா, அலையப்போடி (வ. வி., ஜே. பீ.)
பண்டாரியாவெளி.

இதைப்படிக்கும் பெரியோர், சிறியோர் இதிலேதும் எழுத்துப் பிழை, சொற்பிழை, வரிமாலுட்டம் இவைகளிருந்தால் திருத்திப் படிக்கும்படி தாழ்மையாய் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வெளியிட்டவர்: ஞா, அலையப்போடி (வ. வி., ஜே. பீ.)

